

per Josep Palomero i José Miguel Segura

GERTRUDE STEIN

de Teresa Requena Pelegrí

Editorial: Publicacions de la Universitat de València

València, 2015 | Pàgines 228
Teatre i avantguarda

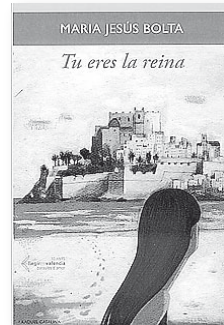
La professora Teresa Requena (UB) analitza en aquest estudi la relació que la coneguda col·leccionista d'art Gertrude Stein va mantindre amb les avantguardes durant els tren-

ta anys que visqué a París i, especialment, el seu posicionament com a autora d'obres teatrals. Així, el primer que fa la professora Requena és situar aquest important personatge en el context adequat i en destaca la seua dedicació a la literatura, més enllà de l'estereotip de persona excèntrica, dedicada a les reunions socials, que n'ha perviscut. A continuació, dedica el segon capítol a analitzar el seu teatre i la modernitat de les seues idees estètiques, així com la seua influència en les joves generacions de dramaturgs americans. Seguidament examina també la producció assagística d'Stein, aquelles obres en què va fixar la seua posició sobre la seua poètica teatral i el concepte de 'present'. El quart i últim capítol el destina a comentar la principal obra dramàtica de l'autora, 'Doctor Faustus' (1938), text de caràcter metateatral característic d'aquesta singular escriptora, en què emprà la paròdia com a estratègia de destanaturalització. **JP**

TÚ ERES LA REINA

de Maria Jesús Bolta

Editorial: Bromera | Fundació per al Foment de la lectura

Alzira, 2015 | Pàgines 54
Narrativa juvenil

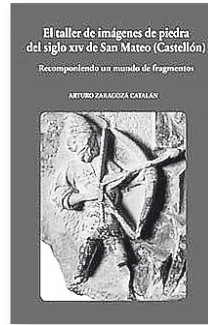
Durant deu anys consecutius, la Fundació Bromera per al Foment de la Lectura ha impulsat campanyes de difusió d'obres de petit format a un preu promocional, diri-

gides a un segment de públic adolescent. En la campanya de 2015 han intervingut onze escriptors valencians amb una obra consolidada: Maria Jesús Bolta ('Tu eres la reina'), Vicent Sanhermelando ('La dona de l'ermita'), Gemma Pasqual ('Amb molt d'amor'), Joanjo Garcia ('Nosaltres els Cateura'), Mercè Climent ('Amor a la ciutat dels ponts'), Josep Millo ('David i la flauta màgica'), Pasqual Alapont ('La lloba de la marjal'), Joan Pla ('El primer amor de Joel i Agnès'), Àngels Moreno ('Cantar i plorar'), Francesc Gisbert ('Amor i més amor encara') i Vicent Enric Belda ('Els animallets de Sant Antoni').

El tema de la campanya 2015, com el lector pot deduir pels títols, ha sigut l'amor. Cada llibre inclou un poema sobre aquest mateix tema, un text amb informació ampliada i un glossari. Les portades han estat il·lustrades per onze dibuixants, són molt suggerents i contribueixen a embellir aquests bons productes. **JP**

EL TALLER DE IMÁGENES DE PIEDRA DEL SIGLO XIV DE SAN MATEO (CASTELLÓN)

d'Arturo Zaragoza

Editorial: Diputació de Castelló
Castelló, 2015 | Pàgines 183

Com resultat de l'interès professional de l'autor -arquitecte i inspector de patrimoni artístic- i d'una més que àrdua empresa de reconstrucció artística i historiogràfica -tasca que ima-

gine llarga, laboriosa i sovint desagradada- centrada en determinats materials escultòrics valencians de l'Edat Mitjana, sorgix este magnífic estudi de les peces que han anat apareixent -per una raó o una altra-, com tornant de la nit dels temps i caient en mans d'Arturo Zaragoza. Una vegada en elles l'autor ha intentat ubicar les peces -procedents del taller de Sant Mateu en major o menor mesura- i reconstruir els conjunts escultòrics en què aquelles havien d'inscriure's en el seu moment i dels que poques restes ens queden ja després de segles d'abandó i destrucció escampats per Sant Mateu, Culla, Canet lo Roig, Orpesa o Traiguera, a més de comparar-les amb peces d'altres tallers medievals de Tortosa, Morella, Onda o València entre altres a recer del modern interès per la conservació i la restauració del patrimoni cultural. Però no sols és interès professional el que batega en estes pàgines: sobretot fluïx entre elles l'amor de l'autor pel que fa. **J.M.S.R.**

DÍAS DE NEVADA

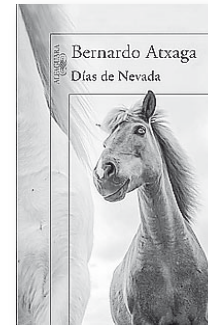
de Bernardo Atxaga

Editorial: Alfaguara

Madrid, 2015

Pàgines 408

Narrativa espanyola

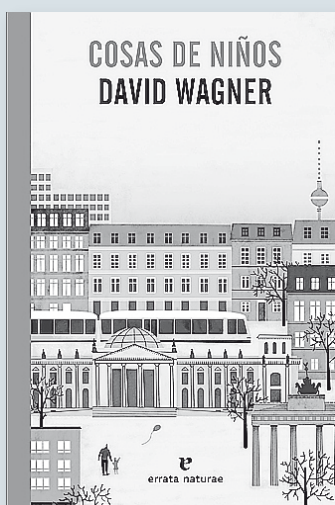

Guanyadora del Premi Nacional de Crítica Literària 2014, Bernardo Atxaga -que em va captivar amb 'Obabakoak', 'El hombre solo' i 'El hijo del acordeonista' per la seua tremenda

originalitat- narra en 'Días de Nevada' una història que transcorre en a penes un any en este estat nord-americà protagonitzada per un escriptor que, des de la distància viu i observa sorprés quant li rodeja -paisatges extrems, bé per la seua rudesia, bé per la seua sofisticació- com a trampolí cap a una intimitat lligada als orígens en el País Basc. L'estructura de caixes xineses del relat potència la idea que presidix en totes les històries comptades: la que tot el que ens succeïx -encara que siga a penes fregant-nos- es queda d'una manera o un altre per sempre en nosaltres, fent-nos el que som i com som i a pesar de nosaltres mateixos molt sovint. L'autobiogràfic i la ficció en estat pur es combinen en un discurs brillant i polít, precís i per moments màgic, a què ja estem acostumats els que hem llegit obres anteriors d'este magnífic escriptor que representa un dels costats més frescos, més vius, més sincers i originals de la nostra narrativa actual. **J.M.S.R.**

destaquem...

Un retorn al paradís de la fascinació, de la infància

COSAS DE NIÑOS

de David Wagner

Traducció: Esther Cruz Santaella

Editorial: Errata Naturae

Madrid, 2015 | Pàgines 160

Narrativa extranjera

Tornar a la infància, a aquesta època en la qual tot és possible, és el desig de gairebé tots, perquè és en aquesta època d'innocència on i quan som més autèntics, més lliures. "Aquest espai paradisiac que és la infància", que diria **Halfon**, és clau per entendre el nostre present immediat; reflexionar sobre ell ens permet esbrinar qui som i què fem, doncs no cal oblidar que a aquestes edats és quan es modela el nostre caràcter.

David Wagner ofereix en 'Cosas de niños' (**Errata Naturae**) una sèrie de fragments en els quals versa sobre què significa ser pare, com afrontar aquest rol de responsabilitat suprema. Un pare o una mare no són superherois, per més que els vérem d'esta manera quan xiquets. Tampoc ens donen totes les respostes que exigim satisfer ni procuren suficient consol quan ens sentim decebuts per primera vegada. Els pares són humans, i com a tals, tenen els seus errors i faltes, però també les seues virtuts. Wagner aconseguix contagiar el lector dels temors propis del progenitor, eixa persona que exercix tan rellevant paper en la vida d'un xiquet, ahora que descriu amb gràcia i senzillesa els gestos i accions d'eixes criatures que tot ho absorbixen, la seua admiració per cada detall, per més

que este siga ínfim. Així mateix, establix un diàleg alternatiu en què eixe pare rememora la seua pròpia infància i ens parla de son pare. D'esta manera, ens trobem davant d'una obra amb distintes veus, la del pare que descriu cada pas que dona la seua filla, la de la filla que observa i comenta les accions del pare, i la del pare/fill que recorda la seua infància; és esta una obra impregnada de nostàlgia i igualment atrevida, perquè centra gran part de les seues preocupacions en eixe complex procés de créixer i envellir, eixa pèrdua de la ingenuïtat i el convenciment que tot en esta vida té el seu fi, un fi que s'assembla moltíssim al seu principi. Quan aprenem quelcom, perdem una altra cosa; **Fabio Morábito** diu que perdem "la virginitat o la sorpresa que comporta eixe aprenentatge". Acumular coneixement significa, per tant, abandonar eixe món ideal de la ingenuïtat que ens protegeix de tot mal, d'eixa incertesa que sempre ens angoixa, els eternals dubtes i els matisos que sempre entorpixen la nostra visió primigènia. 'Cosas de niños' ens torna, en part, a eixe paradís de la fascinació de què vam ser expulsats. **≡**

Eric Gras